

Meral TAMER
Milliyet Gazetesi / 14.02.2007

Basından

Kyoto'ya İmza Koyup, Çevreyi Katleden de Var!

Hollanda, ithal palmiye yağından elde edilen biyoyakıtla karbon gazı salınımını aşağı çekerken, Endonezya'daki yağmur ormanlarını katletti!

Artık havadan sudan konuşmak, dünyanın en ciddi meselelerinden biri haline geldi. Dolayısıyla bizim deyimler sözlüğüne de galiba küçük bir rötuş gerekecek.

Küresel ısınmaya karşı ivedi önlem alınmasının gerekliliği, neyse ki artık medyada da enine boyuna tartışılıyor. Dün bizim gazetede bir haber vardı: Eğer Türkiye, sera gazı salınımında kısıtlama hedefleyen Kyoto Protokolü'nün altına imza atacak olursa, taahhütlerini yerine getirmek için 20 milyar dolarlık yatırım yapması gerekiyormuş.

Bana soracak olursanız AKP hükümeti, çevreyi en fazla kirleten zengin-kalkınmış ülkeler için hazırlanmış olan bu protokole imza koymamakla isabet ediyor. Kaldı ki Kyoto Protokolü'ne imza attığı için sera gazı salınımını azaltacağını diye uğraşan bazı ülkelerin, aslında çevreyi nasıl katlettikleri de ortaya çıkıyor.

Peri masalı kâbus oldu

Önceki hafta yayınlanan bir raporda, Hollanda'nın biyoyakıt kullanımını hızla arttırarak kendi karbon gazı salınımını azaltırken, eski sömürgesi Endonezya'daki yağmur ormanlarını nasıl katlettiği ortaya çıktı. Ve Danimarka ile birlikte AB'nin en çevreci ülkesi diye takdir edilen Hollanda'da son yıllardaki çevreci peri masalı, hızla çevreci bir kâbusa dönüştü.

Oysa gerek Hollandalı siyasetçiler gerekse çevreci gruplar, Hollanda'nın yenilenebilir enerjiye bu kadar çabuk uyum sağlamasından ve özellikle de elektrik üretim tesislerinde Güneydoğu Asya'dan getirilen palmiye yağının (biyoyakıt) belli oranlarda kullanılmasından ne kadar mutluydular.

Hatta hükümetin uyguladığı sübvansiyonlarla enerji

şirketleri, sadece biyoyakıtlarla çalışacak jeneratörler bile dizayn ettiler.

Endonezya nasıl kirlendi?

Ne var ki bilim adamlarının geçen yıl Endonezya ve Malezya'daki palmiye yağı ekim alanlarında yaptıkları incelemeler, korkunç bir gerçeği ortaya çıkardı. International Herald Tribune gazetesine manşet olan yazıya göre Avrupa'nın palmiye yağına olan talebindeki bu artış, Güneydoğu Asya'da palmiye yetiştirmek için yağmur ormanlarının tahrip edilmesine ve aşırı gübre tüketimine sebep oldu. Daha da kötüsü palmiye ekmek için gereken alanlar, o bölgede toprağın tamamen kurutulması, daha sonra da yakılması yoluyla elde ediliyor. Bu da atmosfere çok büyük miktarlarda sera gazı salınımına sebep oluyor.

AB'nin Biyoyakıt Direktifi

Emisyonlarındaki bu yüksek artışla Endonezya, aniden ABD ve Çin'in ardından dünyada en çok sera gazı üreten 3. ülke haline geldi. Yağmur ormanları sayesinde "dünyanın akciğeri" diye anılırken, "çevreyi koruma şampiyonu bir AB ülkesi tarafından" birkaç yıl içinde dünyanın en kirli ülkelerinden biri haline getirilmek! Kasıtlı değil kuşkusuz, ama olacak iş de değil!

Hollandalı bazı parlamenterler, Endonezya'daki beklenmedik bu tahribatın faturasının, Hollanda tarafından karşılanması gereğine işaret ediyorlar. Bu arada küresel ısınmaya karşı önlem olarak AB üyesi ülkelerde 2010 yılına kadar ulaşımın % 5.75'ini biyoyakıtla sağlama yönündeki direktifin de değiştirileceği belirtiliyor.

Basından

Güngör URAS

Milliyet Gazetesi / 14.02.2007

'Yumuşak İniş' İsteyenler 'Küçülelim' Diyor!

Yabancılar "yumuşak iniş"ten söz etmeye başladı. "Yumuşak iniş" isteyenler diyor ki, "Türkiye çok hızlı büyüyor. Bu büyüme sürdürülemez. Büyüme yavaşlatılsın."

Önce "Türkiye çok hızlı mı büyüyor?" sorusuna cevap arayalım.

Ülkenin büyümesi, sabit fiyatlarla (enflasyondan arındırılmış YTL ile) milli gelir rakamlarından izlenir. Sabit fiyatlarla 4 yılda ekonomi yüzde 24.1 oranında büyüdü. Ortalama yıllık büyüme yüzde 6 dolayında. Kişi başına gelir (sabit fiyatlarla) son 4 yılda yüzde 20.6 oranında arttı. Yıllık kişi başına gelir artışı yüzde 5 dolayında.

Dolara dönüştürülen milli gelir rakamları Türk lirasının değerlenmesi nedeniyle gerçeğin üzerinde büyüme görüntüsü veriyor. Cari fiyatla her yıl dolara dönüştürülen milli gelir rakamlarına göre, 4 yılda ekonominin büyümesi yüzde 63'e yaklaştı. Yıllık ortalama büyüme yüzde 16 dolayında. Bu hesaba göre, kişi başına milli gelir dolar olarak 4 yılda yüzde 28 dolayında arttı. Kişi başına gelirin yıllık ortalama artışı neredeyse yüzde 15'e ulaşmış görünüyor.

Yılda yüzde 6 büyüyoruz

Gerçek büyüme sabit fiyatlarla milli gelir rakamlarından izlendiğine göre, "Yumuşak iniş"çilerin yüksek dedikleri büyüme, yılda ortalama yüzde 6 milli gelir artışı ile yüzde 5 kişi başı gelir artışı olsa gerek.

Biz bu büyümeyle işsizlere iş, halkımıza aş bulamıyoruz. Biz bu büyümeyle dünyada bizim önümüzde koşanlarla arayı kapamak bir yana, gerilere

düşüyoruz... Daha ne yapmamız bekleniyor?

Büyüme neden sürdürülemez? Eğer büyüme yatırıma, üretim artışına, ihracata dayanıyorsa, bir ülkenin büyümesini sürdürmemesi imkânsızdır. Bakınız Asya ülkelerinde olan bitene... Onlar üst üste yılda yüzde 8, yüzde 9 büyürken hiç "yumuşak iniş"ten söz ediyorlar mı? Hayır, etmiyorlar. Neden? Çünkü o ülkelerde büyüme yatırıma, üretime, istihdama dayalı büyüme.

Biz 4 yıl ortalama yüzde 6 oranında büyüdüğümüzde, "Çok hızlandınız... Yavaşlayın... Yumuşak inişe geçin" uyarıları nereden çıkıyor?

Daha hızlı büyümeye mecburuz

Çünkü bizim büyümemiz, yatırıma, üretime, istihdama dayalı büyüme değil. Çünkü biz ucuz dövizle, ucuz dövizle yapılan ithalata dayalı olarak büyüyoruz.

Çünkü bizim ithalata dayalı büyümemiz sonucu cari açık da (döviz açığı) büyüyor.

Cari açık (döviz açığı) çok büyüdüğümüz, hızlı kalkındığımız için değil, "Yüksek faiz, ucuz döviz" politikası sonucu, "sürdürülemez" boyuta çıkıyor.

Yüksek faiz ucuz döviz politikasıyla ucuz ithalata dayalı büyüme yerine, yatırıma ve üretime dayalı büyüme politikasını uygulayabilirsek, ihracata dönük yatırımlarımız ve üretimimiz artacak. İstihdam imkânları artacak. Döviz geliri artacak. İşte o zaman büyüünüz büyüyebildiğiniz kadar olacak.

Başka ülkelerin derdi büyümek. Bize ise, "Yavaşlayın da Türkiye'ye gönderdiğimiz dövizler tehlikeye girmesin" diyorlar.